

Когато му ся родило чядо-то и въ осмыа день трѣбвало по закона да ся обрѣже и да ся наименова, Захарій написалъ на дѣсчицѣ: „да ся нарѣче имя-то му *Іоаннъ*.“ Оттога му ся развръзалъ языкъ-тъ и началъ да хвали и да слави Бога.

Іоаннъ ся отглядалъ огъ родители-ты си, докѣль былъ малъкъ, и колкото расълъ по тѣло, толко повече ся укрѣплявалъ и съ Духъ Святый. Кога достигналъ въ мъжскый возрастъ, по Божіе повеленіе, той отишълъ въ пустынь-тъ около рѣкъ *Іорданъ*, гдѣто явно проповѣдалъ на хора-та, че трѣбва да ся покажътъ, зачтого приближило царство небесно, сир. Христово-то, и крѣщавалъ въ *Іорданъ* оныя, что си исповѣдали грѣхове-ты и училъ ги да вѣрватъ въ Тогова, който иде по него, сир. въ *Іисуса Христа*.

Благовѣщеніе.

Въ това врѣмя живѣла въ градъ *Назаретъ* една цѣломудренна дѣвица, по имя *Марія*, дѣщеря на *Іоакима* и *Аннѣ* които происходили отъ *Іудино-то* колѣно, отъ *Давидовый* родъ, слѣдовательно отъ царскый родъ, нѣ живѣла въ сиромашіи. Тя была годена за *Іосифа*, който былъ отъ сѣще-то

